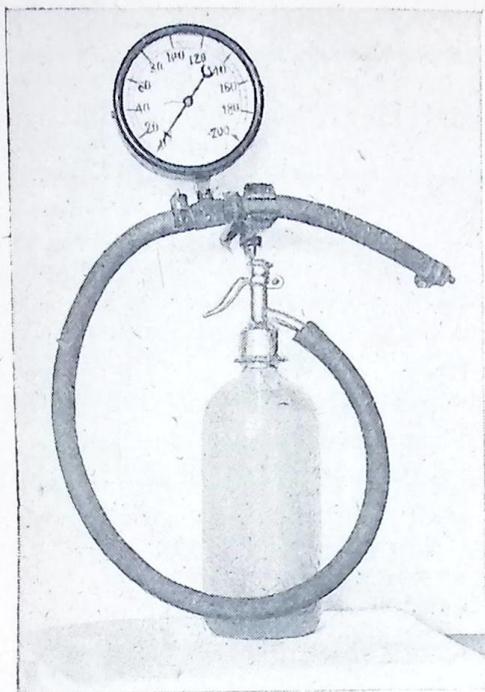

בהקת מנומרת בעצי-הדר והדברתה ע"י גפרת-האבץ.

(סוף).

ב. זריקות. בכמות של 1 ליטר לעץ. העצים היו בני ארבע. בתוך גזע של עצים נגועים בהקת מנומרת נעשו זריקות של תמיסת סולפת-האבץ בת 1%—½% בהבדל זה ש-Roach מכניס את הנוזל לפי השיטה של הטכניקה של הזריקות נעשתה לפי השיטה של

תמונה 4. סיפון שקשור אליו צינור גומי עבה וכאמצע מונומטר. בקצהו השני של הצינור מחובר שסי תום. בסידור זה אפשר למלא את הסיפון אויר לחוץ מתוך ביקורת של המונומטר.

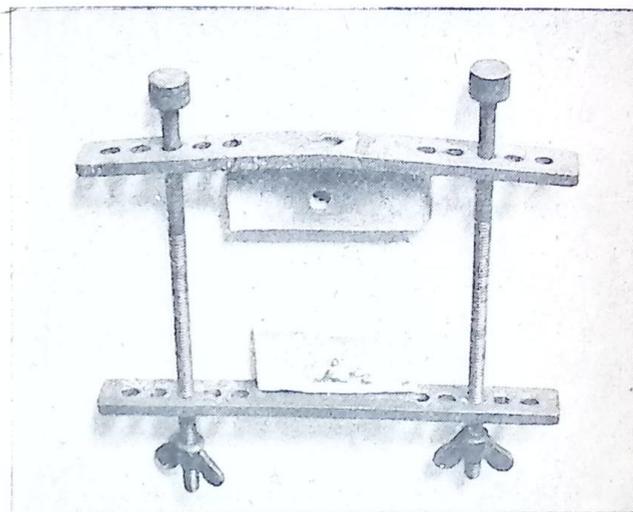
מכניסים לתוך ארגו הבטחון וסוגרים אותו יפה. על פי הסיפון מרכיבים את צינור הגומי עם המנוף מטר, ופותחים את המנוף של ברז הסיפון. דרך פי הצינור השני הסגור ע"י שסתום ממלאים אויר בעזרת משאבת יד או ע"י מכונה, כמו שמשתמשים למלא אויר בצמיגי אוטומובילים. ע"י המונומטר בודקים, שהלחץ לא יעלה על 7 אטמוספירות. אמנם זכוכית הסיפונים מסוגלת לעמוד בפני לחץ של 10 אטמוספירות, אך אין צריך להגיע למכסימום של ההטענה. הארגו שבו נמצא הסיפון בזמן המלוי באויר משמש מגן במקרה שזכוכית הסיפון לקויה באיזה מקום הסמוי מהעין, ועלולה להתפוצץ ע"י לחץ נמוך. באופן זה ממלאים את המספר הדרוש, של סיפונים, לפי מספר העצים שצריכים הזרקות.

דרך ההזרקה לתוך העץ — הוא כפי שנוהג Roach, במקום הגזע או הענף, שבו מתכוננים לעשות את הזריקה לעץ, קודחים במקדח חור בתוך הקליפה בקוטר 7 מ"מ, מתוך הקפדה שהקליפה לא תפגע ולא תתפוצץ. אחר כך קודחים מנהרה בעצת הגזע אחרי שהחור מוכן, מרכיבים על הגזע את הגורת המתכת. את שתי התיכות הגומי שמים בשני המקור מות, אשר הסרגלים נוגעים בגזע. החתיכה השלימה מתחת לסרגל השלם, החיצוני, ומתחת לסרגל המנוקב באמצע, מתאימים את הנקב של הגומי. דרך שני הנקבים האלה מעבירים את הקצה של צינור הזכוכית הקשור לצינור הגומי ומחובר לפי הסיפון. את צינור הזכוכית מכניסים לתוך החור בעצה הגזע בעומק של 1—½ ס"מ. פותחים את ברז הסיפון לזמן

לתוך גזע העצים באטיות עד כמה שהעץ סופג את הנוזל מתוך כלים תלויים על פני העצים. אנו השר תמשנו בלחץ המחדיר את הנוזל לתוך הגזע. על ידי זה עלה בידינו להזריק לתוך העץ במשך שעה אחת עד שתיים אותה כמות תמיסה, אשר Roach מכניס במשך 36—48 שעות. להלן אנו מביאים את פרטי הטכניקה שהשתמשנו בה בניסיונות אלה.

1. לשם ההזרקה נחוצים הכלים הבאים: 1. מקדחה בעלת מקדח בעובי של 6 מ"מ. המקדח צריך להיות לוליני למען תצא החוצה הקדחת (גרידת המקדח) בסילי המקדח.

2. הגורת ברזל או נחושת המורכבת משני ברגים ארוכים ושני סרגלים, שבהם שורה של חורים (תמונה מס' 3).

תמונה 3. הגורה כדי להק את צינור הסיפון לגזע העץ.

3. שתי התיכות גומי בעובי של 4—5 מ"מ; בחתיכה אחת — חור באמצע בקוטר של 6 מ"מ.

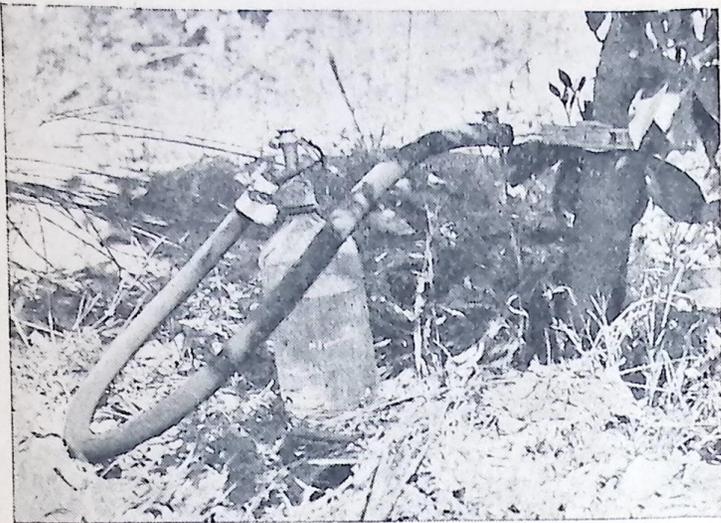
4. מנומטר לוקואום שבצדו האחד מחובר הוא לחתיכת צנור גומי עבה, ובצדו השני מחובר לצנור גומי שבקצהו מוכנס שסתום של צמיג פנימי מאוטר מוביל, הנותן לאויר באופן חפשי כניסה ועוצר בעד יציאתו.

5. סיפון פשוט של סודה בגודל 1—½ ליטר.

6. ארגו של עץ עבה בגודל כזה שיוכל להכיל בתוכו את הסיפון. במכסה של הארגו חור שממנו בולט הראש של הסיפון. המכסה מתחבר לתיבה בעזרת ברגים. הארגו הזה משמש כארגו בטחון בזמן שממלאים את הסיפון אויר לחוץ.

7. צינור גומי עבה העומד בפני לחץ בצד אחד חפשי ובצד שני מחובר צינור זכוכית בעובי 6 מ"מ. בשני קצות הצינור נמצאות מלחצאות אשר יכולים להדקן בעזרת ברגים (תמונה מס' 5).

הכנת הסיפון להזרקה. מכינים את התמיסה הדרושה וממלאים בה את הסיפון עד לחציו. סוגרים היטב את ראש הסיפון. את הסיפון הממולא תמיסה

תמונה 5. סיפון מטולא תמיסה, מחובר לנוע בשעת ההורקה לתוך הגזע.

במשך שנות המלחמה, בזמן הזנחת הפרדסים, לא הוסיפו להשתמש בריסוסים של הסולפת ולכן אין נסיון נוסף מעשי. אותם הפרדסים המעטים אשר קיבלו ריסוס בסולפת האבץ — מצבם הוטב מיד. אי אפשר היה לבדוק מהו הזמן שהשפעת הריסוס היתה ניכרת בעצים, כיון שהפרדסים האלה הוזנחו בחלקם וסבלו ממחלות שונות אחרות. בספרות העולית מית החקלאית נתפרסמו ידיעות רבות על השימוש בסולפת האבץ, כאמצעי נגד הבהקת ועל ההצלחה הרבה הכרוכה בטיפול זה. אין ספק שטיפול זה יביא ברכה רבה להרבה פרדסים בארץ, אשר בעליהם חוזרים כעת לעבדם. הבהקת המנומרת נפוצה מאוד בפרדסים החלשים, ורצוי לרסס על העצים אלה, כדי למנוע התפשטות נוספת של המחלה הזאת. במשך השנים האחרונות נעשו על ידינו נסיונות לריפוי עצים ממחלות, הנגרמות ע"י מחסור אבץ בעצים, מחוץ להדרים, כגון עצי פרי נשירים, אגוזי פיקן ואחרים. הנסיונות האלו הוכתרו בהצלחה רבה. יש להניח, שערכו של האבץ, כחומר ריפוי של נחלות פיזיולוגיות, יהיה רב גם בגידולים אחרים חוץ מהדרים.

סיפון

- א. תוארה מחלת הבהקת המנומרת בעצי הדר בארץ ישראל
- ב. נעשו נסיונות כדי לקבוע את רגישות עלי השמוטי לריסוסים של סולפת האבץ, והוכח, כי תמיסות של סולפת-אבץ בלבד גורמות לכויות בעלים. ריסוס בתמיסת סולפת האבץ בריכוז שפחות מ-2% בתוספת סיד שרוף בלתי כבוי ביחס 1:2 אינו גורם נזקים.
- ג. תוארו הנסיונות בזריקות של תמיסות לתוך העצה בלחץ בעזרת סיפונים.
- ד. מתוצאות הנסיונות הללו אנו למדים, כי סולפת האבץ בתוספת של סיד מחצה על מחצה הוא אמצעי טוב להדברת הבהקת המנומרת.
- ה. הזמן המתאים לריסוס הוא בחדשים הראשון

מה, עד שרואים כי התמיסה עברה את המנהרה של הגזע לכל אורכה ומתחילה ליזול מהחור האחורי. על ידי כך דוחים את האויר מתוך המנהרה, והתמיסה תופסת את מקומו. מפסיקים את זרם הנוזל ומהדקים את החגורה ככל האפשר בעזרת שני הברגים הצדדיים. על ידי כך סוגר הגומי האחורי את מוצא המנהרה, והגומי המנוקב את פתח המנהרה גם מסביב לצינור הזכוכית. אחרי כך פותחים את ברוז הסיפון, וכדי שישאר פתוח קושרים אותו לראש הסיפון. על ידי לחץ האויר בסיפון נדחפת התמיסה לתוך הגזע, ובמשך זמן קצר — בין שעה אחת עד שלוש שעות — אפשר להכניס לתוך גזע העץ ליטר עד ליטר וחצי תמיסה. אופן זריקות אלה מקיל במידה רבה את העבודה.

ט ב ל ה מס' 2. תוצאות הריסוס בעצי תפ"ז שמוטי נגועי בהקת בתמיסת סולפת האבץ בת 1% בתוספת של 1% סיד. הריסוס נעשה ב-4 תאריכים.

מס' קבוצת העצים	תאריך הריסוס	מצב הבהקת		
		לפני הריסוס	7 חודשים אחרי כן	2 שנים אחרי הריסוס
4-1	12.3.36	+++	---	---
עצים	8.5	+++	---	±
מרוטטים	6.7	+++	+	±
	6.8	+++	++	±
5 עצי בקורת	5	---	+++	+++

ט ב ל ה מס' 3. תוצאות הזריקות של סולפת האבץ בתוך גזעים וענפים של תפ"ז שמוטי (תאריך הזריקה 13.4.1938 ; תאריכי ההסתכלות — 24.11.1938).

מס' קבוצת העצים	% התמיסה	כמות התמיסה בליטרים	הזריקה בתוך	
			הכנה	הרכוב
2	1	1	"	++
1	1/2	1/2	"	++
4	1/2	1	"	++
3	1/2	1/2	"	++
23, 17	1/4	1	"	++
24, 25	1/4	1/2	"	++
7, 7	1	1/2	"	++
8, 8	1/2	1/2	"	+++

כפי הרשום בטבלה 1, נזרקו לתוך 12 עצים 1/2 עד 1 ליטר תמיסה בת 1/2, 1/4, 1 אחוזים. בעלי העצים חל שינוי בולט לטובה, וחוזן ממקרה אחד בעץ שהוזרק בתמיסה חלשה בת 1/4, הרי כל עלי העץ הפכו ירוק כהה. צבע הירוק היה יותר כהה ויותר רענן מאשר בכל יתר העצים אפילו הבריאים. לא ניכר היה כל נזק בעצים שקיבלו את התרכוזות הנ"ל של תמיסות סולפת האבץ.

556, II. p. 255, III. 1933, p. 70, IV. 1934, p. 11, V. 1936, p. 132.

2) *Parker, E. R.*, Experiments on the treatment of mottle-leaf of citrus trees. Proc. Amer. Soc. Hort. Sci., 1934, p. 98.

3) *Parker, E. R.* Effect of Zinc applications on the crop of grapefruit trees affected with mottle-leaf. Hilgardia 11.1937, p. 35.

4) *Chapman, H. Q., Vanselow, A. P., Liebig, George F.* The production of Citrus mottle leaf in controlled nutrient cultures. Jour. Agric. Res. 1937, p. 365.

5) *Roach, W. A.* Plant Injection for diagnostic and curative purposes. Tech. communication No. 10. East Malling, 1938.

נים של האביב. נראה, שחודש מרץ היא המתאים ביותר. ריסוס בחדשים מאוחרים יותר מקטין את השפעת הריסוס.

ו. במקרים שהעצים נגועים קשה, אפשר לרפא אותם ע"י זריקות של תמיסת סולפת האבץ בתוך הגזע, בעזרת שיטת הסיפונים.

ד"ר י. פרלברגר,

המחלקה לפתולוגיה,

התחנה לחקר החקלאות, רחובות.

ספרות:

1) *Chandler, W. H., Hoagland, D. R. and Hibbard, P. L.* Little leaf or rosette of fruit trees. Proc. Amer. Soc. Hort. Sci. I. 1931, p.